

гутъ въ 1732 годинѣ, и въ 1734 годинѣ въ Тюбингенъ, встѣпи въ духовенъ чинъ, рѣкоположи ся въ Берлинъ отъ Епископа *Яблонскы*, за Епископъ на Братія-та и до свѣршыка на живота си (1760 год.) пѣтуваше, проповѣдваше, съчиняваше, рѣкополагаше и страждаше за църквѣ-тѣ на Братія-та, коя-то скоро въ Германіѣ и другы страны намѣри привѣрженници. Въ Германіѣ, Голландіѣ, Англіѣ, Даніѣ, Руссіѣ и Сѣвернѣ-Америкѣ ся съставихъ подобны църквы, кои-то чрѣзъ единъ общій уставъ стояхъ въ едно тѣсно съобщеніе по между си и ся управлявахъ отъ еднѣ коллегіѣ отъ Презвитеры. Име-то *Херренгумеръ*, както имена-та Валдейци, Пикарди и Пьетисти, Хугеноты съ мнозина челоувѣци кои-то не разбиратъ по добрѣ, станъхъ ругателны имена; но тѣхны-тѣ общества подадохъ на мнозина Христіаны отъ всѣкакво вѣроисповѣданіе едно прибѣжище гдѣ-то въ сърдечнѣ-тѣ любовъ къмъ Спасителя тѣ можихъ да ся назидаватъ и за равнодушны-тѣ около себе си да станътъ като подкрѣпителнѣ-тѣ соль. За съживленіе-то на духа на Миссіѣ-тѣ, тѣ, както ще видиме чрѣзвычайно спомогнъхъ между Христіены-тѣ.

8. НОВОСЪЖИВЛЕНІЕ НА ДУХЪ-ТЪ НА МИСПѣ-Тѣ.

Испѣжданіе-то на тысящи-годишенъ измѣтъ отъ църквѣ-тѣ, даде на Реформаторы-тѣ толкози работѣ, щото не имъ оставаше врѣме да мыслятъ